

“मीठे बच्चे- तिम्रो मुख अहिले स्वर्गतर्फ छ, तिमी नर्कलाई किनारा गरेर स्वर्गतर्फ गइरहेका छौं त्यसैले बुद्धिको योग नर्कबाट निकालिदेऊ।”

प्रश्न:- सबैभन्दा उच्च र सूक्ष्म लक्ष्य कुनचाहिँ हो? त्यसलाई कसले पार गर्न सक्छ?

उत्तर:- तिमी बच्चाहरूले स्वर्गतर्फ मुख फर्काउँछौ, मायाले मुख नर्कतर्फ फर्काइदिन्छ, अनेक तुफान ल्याउँछ, ती तुफानहरूलाई पार गर्नु- यो नै हो सूक्ष्म लक्ष्य। यस लक्ष्यलाई पार गर्नको लागि नष्टोमोह बन्नुपर्छ। निश्चय र हिम्मतको आधारमा यसलाई पार गर्न सक्छौ। विकारीहरूको बीचमा रहेर निर्विकारी हंस बन्नु- यसमा नै मेहनत छ।

गीत:- निर्बल से लडाई बलवान की....

ओम् शान्ति। बच्चाहरू जो समझदार छन् उनीहरूले अर्थ त राम्रोसँग बुझ्छन्, जसको बुद्धियोग शान्तिधाम र स्वर्गतर्फ छ उनीहरूलाई नै तुफान लाग्छ। बाबाले त अहिले तिम्रो मुखलाई मोडिदिनु हुन्छ। अज्ञान कालमा पनि पुरानो घरबाट मुख मोडिन्छ र कहिले तयार होला भनी नयाँ घरलाई याद गर्छन्। अहिले तिमी बच्चाहरूको पनि ध्यानमा छ, कहिले हाम्रो स्वर्गको स्थापना हुन्छ र सुखधाममा आउने छौं। यस दुःखधामबाट त सबैलाई जानु छ। सारा सृष्टिका मानिसहरूलाई बाबाले सम्झाइरहनु हुन्छ। प्यारा बच्चाहरू! अब स्वर्गको गेट खुलि रहेको छ। अब तिम्रो बुद्धियोग स्वर्गतर्फ जानुपर्छ। स्वर्गमा जानैलाई भनिन्छ पवित्र। नर्कमा जानेलाई भनिन्छ अपवित्र। गृहस्थ व्यवहारमा रहँदा पनि बुद्धियोग स्वर्गतर्फ लगाउनु छ। सम्झ पिताको बुद्धियोग स्वर्गतर्फ छ र बच्चाहरूको बुद्धियोग नर्कतर्फ छ भने एउटै घरमा कसरी रहन सक्छन्। हाँस र बकुल्ला सँगै रहन सक्दैनन्। धेरै मुश्किल छ। उनीहरूको बुद्धियोग छ नै ५ विकारतर्फ। उनीहरू नर्कतर्फ जाने र उनीहरू स्वर्गतर्फ जाने, दुवै सँगसँगै रहन सक्दैनन्। उच्च लक्ष्य छ। पिताले देख्छन्- मेरा बच्चाको मुख नर्कतर्फ छ। नर्कतर्फ नगई रहन सक्दैन, फेरि के गर्ने! अवश्य घरमा झगडा हुन्छ। भन्छन्- यो पनि कुनै ज्ञान हो र, बच्चाको विवाह नगरोस्...। गृहस्थ व्यवहारमा त धेरै रहन्छन् नि। बच्चाको मुख नर्कतर्फ छ, उनीहरू चाहन्छन् नर्कमा जाऊ। बाबा भन्छन्- नर्कतर्फ बुद्धियोग नराख। तर बाबाले भनेको पनि मान्दैनन्। फेरि के गर्नेपर्छ? यसमा धेरै नष्टोमोह स्थिति चाहिन्छ। यो सारा ज्ञान आत्मामा छ। बाबाको आत्माले भन्छ- यसलाई मैले रचेको हुँ, मैले नै भनेको मान्दैन। कोही त ब्राह्मण पनि बनेका छन् फेरि बुद्धि जान्छ नर्कतर्फ। उनीहरू मानौं रसातलमा पुग्छन्।

बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- यो हो ज्ञान सागरको दरबार। भक्तिमार्गमा इन्द्रको दरबारको पनि गायन छ। पुराज परी, नीलम परी, माणिक परी, धेरै नाम राखिएका छन् किनकि ज्ञान डान्स गर्छन् नि। किसिम किसिमका परीहरू छन्। ती पनि पवित्र हुनुपर्छ। यदि कसैले अपवित्रलाई लिएर आउँछ भने सजाय मिल्छ। यसमा धेरै पावन चाहिन्छ। यो लक्ष्य धेरै उच्च छ त्यसैले वृक्षको छिटो-छिटो वृद्धि हुँदैन। बाबाले जुन ज्ञान दिनुहुन्छ त्यसलाई कसैले पनि जान्दैन। शास्त्रहरूमा पनि यो ज्ञान छैन त्यसैले अलिकति निश्चय हुन्छ फेरि मायाले एउटै थप्पडले गिराइदिन्छ। तुफान हो नि। सानो दियोलाई त तुफानले एउटै थप्पडले निभाइदिन्छ। अरूलाई विकारमा गिरेको देखेर आफू पनि गिर्न पुग्छन्। यसमा त विशाल बुद्धि चाहिन्छ, बुझ्नको लागि। गायन गरिएको पनि छ अबलाहरूमाथि अत्याचार भयो। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! काम महाशत्रु हो, यससँग त तिम्रीलाई धेरै घृणा आउनु पर्छ। बाबाले अहिले धेरै घृणा जगाउनु हुन्छ, पहिला यो कुरा थिएन। नर्क त अहिले छ नि। द्रौपदीले पुकारिन्, यो अहिले कै कुरा हो। कति राम्रोसँग सम्झाइन्छ। फेरि पनि बुद्धिमा बस्दैन।

यो सृष्टिचक्रको चित्र धेरै राम्रो छ- स्वर्ग जाने गेट। यस सृष्टि चक्रको चित्रबाट धेरै राम्रोसँग बुझ्न सक्छन्। सीढीबाट पनि यति बुझ्दैनन् जति यसबाट बुझ्छन्। दिन-प्रतिदिन सुधार पनि हुँदै जान्छ। बाबा भन्छन्- आज तिम्रीलाई बिल्कुलै नयाँ निर्देशन दिन्छु। सबै निर्देशन पहिला नै कहाँ मिल्छ र! यो कस्तो दुनियाँ हो, यसमा कति दुःख छ। बच्चाहरूमा कति मोह हुन्छ। बच्चा मर्यो भने एकदमै पागल हुन्छन्, अथाह दुःख हुन्छ। यस्तो होइन, धनी छ भने सुख हुन्छ। अनेक प्रकारका बिमारी भइरहन्छ। फेरि अस्पतालमा परिरहन्छन्। गरीब जनरल वार्डमा

रहन्छन्, धनीहरूलाई अलगै स्पेशल कोठा मिल्छ। तर पनि दुःख त जस्तो धनीलाई हुन्छ त्यस्तै गरिबहरूलाई पनि हुन्छ, केवल उनीहरूलाई ठाउँ राम्रो मिल्छ। राम्रो रेख-देख हुन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ-हामीलाई बाबाले पढाइरहनु भएको छ। बाबाले अनेक पटक पढाउनु भएको छ। आफ्नो दिलसँग सोध्नुपर्छ- मैले पढ्छु वा पढदिनँ? कतिलाई पढाउँछु? यदि पढाएनौ भने के पद मिल्छ? दिनहुँ राती आफ्नो चार्ट हेर- आज कसैलाई दुःख त दिइनँ? श्रीमतले भन्छ- कसैलाई दुःख नदेऊ, सबैलाई मार्ग बताऊ। जो हाम्रो कुलको होला उसलाई तुरुन्त टच हुन्छ। यसमा सुनको वर्तन हुनुपर्छ, जसमा अमृत अडिन सकोस्। जसरी भनिन्छ नि, शेरनीको दूधको लागि सुनको वर्तन चाहिन्छ किनकि उसको दूध धेरै तागतिलो हुन्छ। उसको बच्चाहरूमा मोह हुन्छ। कसैलाई देख्यो भने एकदम उफ्रिन्छ। सम्झन्छ बच्चाहरूलाई कतै नमारुन्। यहाँ पनि धेरै छन् जसको पति, बच्चाहरू आदिमा मोह हुन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- स्वर्गको गेट खुल्छ। कृष्णको चित्रमा एकदम स्पष्टसँग लेखिएको छ। यस लडाईँपछि स्वर्गको गेट खुल्छ। त्यहाँ धेरै कम मनुष्य हुन्छन्। बाँकी सबै मुक्तिधाममा जान्छन्। सजाय धेरै खानुपर्छ। जति पनि पाप गरेका छन्, एक-एक जन्मको साक्षात्कार गराउँदै सजाय खाँदै जान्छन्। फेरि पाई-पैसाको पद पाउने छन्। यादमा नरहनाले विकर्म विनाश हुँदैन।

कति बच्चाहरू छन् जसले मुरली पनि मिस गरिदिन्छन्। धेरै बच्चाहरूले यसमा लापर्बाही गर्छन्। सम्झन्छन्-हामीले पढेनौ भने के भयो र, हामी त पार भइसक्यौं। मुरलीको पर्बाह गर्दैनन्। यस्ता देह-अभिमानि धेरै छन्, उनीहरूले आफ्नै नोकसान गर्छन्। बाबाले जान्नुहुन्छ। जब यहाँ आउँछन् सोध्नुहुन्छ, धेरैले मुरली पढेका छैनौ होला! थाहा छैन तिनमा कुनै राम्रो प्वाइन्ट हुन सक्छ। प्वाइन्ट त सधैं निस्किन्छन् नि। यस्ता पनि धेरै सेन्टरमा आउँछन्। तर धारणा केही पनि हुँदैन, जान हुँदैन। श्रीमतमा चलेनौ भने पद कहाँ मिल्छ र! सत बाबा, सत टिचरको ग्लानि गर्नाले कहिल्यै पद पाउन सक्दैनौ। सबै त राजा बन्दैनन्। प्रजा पनि बन्छन्। नम्बरवार पद हुन्छ नि। सारा कुरा यादमा आधारित छ, जुन बाबाबाट विश्वको राज्य मिल्छ, उहाँलाई याद गर्न सक्दैनन्। त कतिरमा छैन भने फेरि पुरुषार्थ पनि के गर्छौं। बाबाले त भन्नुहुन्छ- यादको यात्राबाट पाप भस्म हुन्छ, त्यसैले पुरुषार्थ गर्नुपर्छ नि। बाबाले खान, पिउन नै छोड पनि त भन्नुहुन्छ। यो कुनै हठयोग होइन। हिँडा-डुल्दा सबै काम गर्दा, जसरी प्रियतमाले प्रियतमलाई याद गर्छिन् त्यस्तै यादमा रहने गर। उनीहरूको नाम-रूपको प्यार हुन्छ। यी लक्ष्मी-नारायण विश्वका मालिक कसरी बने? कसैलाई पनि थाहा छैन। तिमीले त भन्छौं हिजोको कुरा हो। उनले राज्य गर्थे, मनुष्यहरूले त लाखौं वर्ष भनिदिन्छन्। मायाले मनुष्यहरूलाई बिल्कुलै पत्थरबुद्धि बनाइदिएको छ। अहिले तिमी पत्थरबुद्धिबाट पारसबुद्धि बन्छौ। पारसनाथको मन्दिर पनि छ। तर उहाँ को हुनुहुन्छ? यो कसैलाई पनि थाहा छैन। मनुष्य बिल्कुलै घोर अन्धकारमा छन्। अहिले बाबाले कति राम्रा-राम्रा कुरा सम्झाउनु हुन्छ। फेरि हरेकको बुद्धिमा निर्भर रहन्छ। पढाउने त एउटै हुनुहुन्छ, पढ्ने धेरै हुँदै जान्छन्। गल्ली-गल्लीमा तिमी स्कुल हुने छन्। स्वर्ग जाने द्वार। मनुष्य एउटा पनि छैन जसले हामी नर्कमा छौं भन्ने सम्झियोस्। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- सबै पुजारी छन्। पूज्य त हुन्छन् नै सत्ययुगमा। पुजारी हुन्छन् कलियुगमा। मनुष्यले फेरि सम्झन्छन्- भगवान नै पूज्य भगवान नै पुजारी बन्नुहुन्छ। हजुर नै भगवान हुनुहुन्छ, हजुरले नै यो सारा खेल गर्नुहुन्छ। हजुर पनि भगवान, हामी पनि भगवान। केही पनि बुझ्दैनन्, यो हो नै रावण राज्य। तिमी के थियौ, अब के बन्छौ। बच्चाहरूलाई धेरै नशा हुनु पर्छ। बाबाले केवल भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्यौ भने तिमी पुण्य आत्मा बन्छौ।

बाबाले बच्चाहरूलाई पुण्य आत्मा बन्ने युक्ति बताउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! यस पुरानो दुनियाँको अब अन्त्य हुन्छ। म अहिले डाइरेक्ट आएको छु, यो हो पछिको लागि दान, एकदम सरेन्डर होऊ। बाबा यो सबै हजुरको हो। बाबाले त दिनको लागि नै दान गराउनु हुन्छ। यिनको केही भविष्य बनोस्। मनुष्यले ईश्वर अर्थ दान-पुण्य गर्छन्, त्यो हो इनडाइरेक्ट। त्यसको फल अर्को जन्ममा मिल्छ। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। अहिले त म डाइरेक्ट छु। अहिले तिमीले जे गर्छौ त्यसको बदलामा पदमगुणा मिल्छ। सत्ययुगमा त दान-पुण्य आदिको कुरा नै हुँदैन। यहाँ कसैसँग पैसा छ भने बाबा भन्नुहुन्छ- ठीक छ, गएर सेन्टर खोल। प्रदर्शनी लगाऊ। गरिब छन् भने भन्नुहुन्छ- ठीक छ, आफ्नो घरमा नै केवल बोर्ड लगाऊ- गेट वे टु हेवन। स्वर्ग र नर्क छ नि। अहिले हामी नर्कवासी छौं, यो पनि कसैले बुझ्दैन। यदि स्वर्ग गयो भने उसलाई फेरि नर्कमा किन बोलाउँछौ? स्वर्गमा कसैले स्वर्ग गयो भनी कहाँ भन्छ र! ऊ त हुन्छ नै स्वर्गमा। पुनर्जन्म स्वर्गमा नै मिल्छ। यहाँ पुनर्जन्म नर्कमा नै मिल्छ। यी कुरा पनि तिमीले सम्झाउन सक्छौ। भगवानुवाच- म एकलाई याद गर किनकि उहाँ नै पतित-पावन हुनुहुन्छ, मलाई याद

गर्यौ भने तिमि पुजारीबाट पूज्य बन्छौ। स्वर्गमा सुखी त सबै नै हुन्छन् तर नम्बरवार पद हुन्छन्। धेरै उच्च लक्ष्य छ। कुमारीहरूलाई त धेरै सेवाको जोश आउनु पर्छ। हामी विश्वलाई स्वर्ग बनाएर देखाउने छौं। कुमारी ऊ हो, जसले २१ कुलको उद्धार गर्छन् अर्थात् २१ जन्मको लागि उद्धार गर्न सक्छन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) यस पुरानो दुनियाँको अन्त्य छ। बाबा डाइरेक्ट आउनु भएको छ, त्यसैले एकदम सरेण्डर होऊ। बाबा! यो सबै हजुरको हो.... यस युक्तिले पुण्य आत्मा बन्छौ।

२) मुरली कहिल्यै पनि मिस गर्नु छैन, मुरलीमा लापर्बाही गर्नु हुँदैन। यस्तो होइन मैले पढिँ भने के भयो। म त पार भइसकेँ। यो देह-अभिमान हो। मुरली अवश्य पढ्नु छ।

वरदान:- निश्चयको आधारमा व्यर्थलाई किनारा गरेर विजयी बन्ने मास्टर सहारा दाता भव निश्चय बुद्धि बच्चाहरू विजयी हुनाले सधैं खुसीमा नाँच्छन्। उनीहरूले आफ्नो विजयको वर्णन गर्दैनन्। विजयी हुने भएकाले उनीहरूले अरुको पनि हिम्मत बढाउँछन्। कसैलाई नीच देखाउने कोसिस गर्दैनन्। बाबा समान मास्टर सहारा दाता बन्छन् अर्थात् तल भएकालाई माथि उठाउँछन्। व्यर्थबाट सधैं टाढा रहन्छन्। व्यर्थबाट किनारा हुनु नै विजयी बन्नु हो। यस्ता विजयी बच्चाहरू सबैको लागि मास्टर सहारा दाता बन्छन्।

स्लोगन:- निःस्वार्थ र निर्विकल्प स्थितिद्वारा सेवा गर्नेवाला नै सफलता मूर्त हो।